

عنوان مقاله:

مقایسه هنر سفالگری و کارگاه‌های پخت سفال در شهرهای پیش از تاریخی (عصر آهن) با کارگاه سفالگری امروزی (مطالعه موردی همصفا چمستان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی دوسالانه باستان شناسی و تاریخ هنر ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسین نعمتی لوجندی - کارشناس باستان شناسی میراث فرهنگی مازندران مدرس دانشگاه

سیدابوالفضل حسینی

خلاصه مقاله:

فلات ایران با تنوع اقلیمی خود یکی از مهمترین خاستگاه‌های اصلی پیدایش و گسترش صنعت سفالگری در جهان باستان شناسی به شمار می‌رود. روند رو به رشد سفالگری در طول هزاران سال، در هیچ منطقه‌ای از آسیای غربی مثل ایران نبوده است. نقاط عطف این روند بدون تردید در پیدایش سفال در حدود هزاره هشتم پ.م در منطقه زاگرس مرکزی و پیدایش چرخ سفالگری و تعامل کوره‌های سفال پزی در هزاره چهارم پ.م نمود پیدا کرده است. سفال در واقع نخستین محصول هنری و صنعتی مردمان اولیه و حاصل نیاز و شعور آدمی، در به کارگیری عوامل طبیعت است، و از آنجا که مواد اولیه آن شامل: خاک، آب و آتش در سرزمین‌های محل سکونت بشر یافت می‌شده است، نشانه‌های تولید آن را در تمامی نقاط مسکونی انسان مشاهده می‌کنیم. امروزه نیز با تاسی از گذشته و از ترکیب مواد سنتی و جدید کارگاهی نیز به پخت سفال‌های در طرح و اندازه‌های مختلف می‌پردازد که به تحلیل و توصیف آن پرداخته خواهد شد

کلمات کلیدی:

تحلیل، سفالگری، هنر، کوره‌ها، همصفا چمستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/905343>

